

сълзы; той ги обзрсува съ кърпж-тъ си и става на крака). Сега осѣщамъ себе си по добръ, като че 'сичкы-тъ ми силы са збрахж на-юдно; види са, че Господь ма ю подкрѣпилъ... (*Подиръ малко*). Трѣбва вѣче да трѣгнж. Конь-тъ ми ю готовъ... Нъ какво не дохожджтъ още онѣзи...

(Влѣзжтъ: Кыриака и Маргиола).

Показаніе IV.

СТОЙЧѢ, КЫРІАКА и МАРГІОЛА.

Маргиола.

Е! Ты си вѣче със'се готовъ да трѣгнешь?

Стойчѣ.

Сега-е трѣгнувамъ; какво щж са маж тука още! Сичка-та ми работа ю свършена.

Кыриака.

Ный ти приготвихме за по пжть ѣденіе; увързахме го хубаво и го турихме въ дисагы-ты на сѣдло-то на конь-гъ.

Стойчѣ.

Добръ сте сторили. (*Слѣдъ малко*) Останѣте съ Богомъ (*Прощава са*).